When she was speaking innocently

במסיחה לפי תומה –

OVERVIEW

רב פפא differentiated between the testimonies of her שפחה regarding a שבויה; that generally מסיחה לפי תומה is not believed, however if she is שפחתה, even מסיחה לפי תומה, even מסיחה לפי תומה will differentiate between שפחתה who is believed by מסיחה לפי תומה מסיח לפי תומם.

.....

- ואפילו הכי היא ובעלה אינן נאמנין

But nevertheless (even though that שפחתה [who is generally not believed] is believed by מסיחה לפי תומה, however), **the** שבויה **and her husband are not believed** even במל"ת to say that she was not defiled.

תוספות anticipates a difficulty:

- אף על גב דיוחנן אוכל חלות (turn) היה נאמן על עצמו\ במסיח לפי תומו שוכל חלות turn היה נאמן על עצמו\ was believed regarding himself במל"ת regarding his כהונה status, so why by שבויה, the captive and her husband are not believed במל"ת –

replies:

הני מילי לתרומה² אבל הכא מעלה עשו ביוחסין

When is the subject believed במסל"ת, only regarding תרומה, however here by שבויה, they raised the bar and were more stringent regarding יוחסין, that by יוחסין, that by יוחסין is not sufficient for the שבויה and her husband.

- אומר ביבמות דמסיח לפי תומו אינו כשר אלא לעדות אשה דרבנן כדאמר ביבמות אינו כשר אלא לעדות אינו כשר אלא לעדות דמסיח לפי תומו אינו כשר אלא לעדות says that מל"ה is only accepted for testifying for a woman that her husband died (to permit her to remarry) [or for a rabbinic law] as the גמרא states in מס' יבמות -

והכא בשבויה הקילו]:

And here by a שבויה [which is a מסל"ת they were lenient and also accepted מסל"ת (except for her or her husband).

SUMMARY

_

¹ יוחנן recounted how as a child they would take him from school and immerse him and a מקוה and feed him מסל"ת.

This was an accepted testimony since he said it מסל"ת.

² See ב"ק קיד,ב that the היתר תרומה for אוכל חלות, was (only) for תרומה.

³ The מהר"י לנדא amends this to read; אשה או הכא בשבויה ביבמות הכא ביבמות. The אשה מר"י מmends it to read; אשה או דרבנן

 $^{^4}$ קכא,ב. The מרא גמרא there says that a גוי is believed for מל"ת, שדות שנות by מל"ת.

⁵ See footnote # 3. A מספק is אסורה לכהן אסורה אסורה אסורה לכהן and became a מספק. since we do not know for certain if she was זונה.

The שפחה is believed במל"ת for her mistress but not the subject or her husband. By (מל"ת the subject is believed מל"ת. Generally מל"ת is believed by a דרבנן or and also by α שבויה.

THINKING IT OVER

Previously⁶ we leant that according to ר"י we do not believe the testimony of an ע"א regarding כהונה (for eating תרומה); however an ע"א is believed regarding שבויה; indicating that מל"ת is stricter than שבויה. However here מל"ת vules that by מל"ת the subject is believed by תרומה (the case of יוחנן וכו'), but not by שבויה; indicating that שבויה is stricter that תרומה. How can we reconcile these seemingly opposing rulings?

6 רג ר

 $^{^{7}}$ See (מהרש"א here and) תוס' כד, א ד"ה וכן.